

SESTRA PAMĚTNICE

Autor práce: Michala Moravcová

Pro svou práci o sestře pamětnici jsem si vybrala svou babičku a to hned z několika důvodů. Má babička je asi tou nejsilnější ženou, kterou znám a přesto, že život mnohokrát neměla úplně lehký, vždy se jí nějak probojovala. Je to pro mě velmi inspirativní bytost se zajímavým životním příběhem. A pokud tato práce má sloužit k tomu, že na sebe symbolicky vezmeme poslání sestry, která již svou práci nemůže vykonávat, protože je v penzijním důchodu, a budeme pokračovat v její cestě, nevím koho lepšího bych si mohla zvolit, než právě ji.

Důvodem, proč se má babička stala sestrou byla nemoc její nejmladší dcery. Ta chytila mononukleózu a měla velmi těžký průběh, dostávala meningeální křeče a měla vysoké horečky, takže vyžadovala velké množství péče. Babička v té době byla učitelkou odborných předmětů na jenom učilišti, ale tato práce vyžadovala pravidelnou docházku v pravidelnou denní dobu a to pro babičku přestalo být s nemocnou dcerou možné. A tak hledala jiná řešení, když jí její nejlepší kamarádka, dětská sestra, přivedla na nápad stát se sestrou také. Dálkové studium by bylo časově flexibilní a při práci sestry by mohla brát noční směny, což by jí umožnilo přes den se o dceru starat. Babičku navíc vždy tento obor velmi zajímal a měla za sebou i mnoho zkušeností. 7 let žila v Americe v Ekvádoru a tam se lékařská pomoc sehnat nedala, takže se musela sama poprat i s nemocemi, jako byla žloutenka a nespočet zranění jejich dětí někdy s ošklivými exotickými infekcemi.

Babička tedy začala docházet na pomaturitní studium do Školy 5. května na Pankráci. Protože již měla maturitu z všeobecných předmětů splněnou z pedagogické školy, dělala pouze odborné předměty a docházela 2x týdně do školy na přednášky a 1x týdně na praxe. Díky tomu, že byla starší, než většina její třídy, byla velmi motivovaná se učit. K učení musela využít každou volnou chvíli třeba nad žehlením, protože se ke škole musela starat o tři děti, pracovala na 12ti hodinové směny a v té době se jí také rozpadlo manželství. Cítila by se velmi trapně před svými mladšími spolužáky neuspět. A její úsilí se jí velmi vyplatilo, z 35 lidí ve třídě jich nakonec odmaturovalo 17. Roku 1998 odmaturovala z chirurgie, ošetrovatelství a interny.

Už na začátku studia nastoupila na pozici zdravotní sestry do domova pro seniory. Zde byla okamžitě vržena do reality a musela začít od prvního dne dělat plnohodnotnou práci sestry (příprava a podávání léků, polohování, obvazy...) přesto, že ještě vystudovaná zdaleka nebyla. Zarážela ji neochota se kterou se tam setkala. Měla skvělou vrchní sestru, ale zbytek personálu byl většinou lajdácký, o klienty se příliš nezajímal a jen se snažil udělat minimum své práce a hlavně ošidit, co se dalo. Dalším problémem byli doktoři, kteří mohli do domova dojíždět jen několikrát do týdne, takže sestry mnohdy musely dělat sami fundovaná rozhodnutí, jako zda klienta už odvést do nemocnice nebo ne. Dalším problémem bylo nadužívání psychiatrických léků, se kterým se tam setkala ve velké míře a proti kterému se snažila bojovat.

Když dokončila školu, lákala ji sice práce v nemocnici, ale kvůli stáří svých rodičů v domově zůstala. Věděla že velmi brzy nebudou soběstační a budou potřebovat její pomoc a tato úvaha byla správná, protože intenzivní péčí o ně nakonec strávila dalších 10 let. Díky svému zaměstnání také měla možnost po smrti své matky přemístit k sobě do domova pro seniory svého otce a starat se o ně po směně tam. Díky tomu nebyl sám a ona za ním nemusela daleko dojíždět. Když měla pauzu, mohla se u něj také stavit během dne.

Postupně babička zjistila, že jí práce s důchodci opravdu baví a naplňuje, protože s každým člověkem mohla vždy poznat už jeho plný životní příběh. Bylo to zajímavé a různorodé. A tak se rozhodla si své vzdělání v této oblasti ještě prohloubit a roku 2004 začala dvouleté specializované studium geriatric v Brně. I to o dva roky později úspěšně dokončila. Na tomto studiu se setkala s nespočtem nových technik, materiálů a pomůcek, mnoho z toho však v budoucnu nikdy nevyužila, protože se jednalo o věci příliš drahé na to, aby si je mohl, nebo vůbec chtěl, domov pro seniory dovolit.

Seznámila se také s důležitostí rehabilitace. Jak naprosto stěžejní je v domovech pro lidi s jakýmkoli omezením v možnostech pohybu. Díky cvikům bylo u seniorů možné vyhnout se obrovské spoustě dalších nemocí, kterými by mohli být postiženi, zejména dekubitům. Ty jsou dodnes velkým problémem všech lidí trávících více času na lůžku nebo upoutání k vozíku. Jak plynuly léta, v domově začali masově přibývat lidi postiženi Alzheimerovou chorobou a to do takové míry, že zde bylo podle holandského vzoru předěláno celé jedno patro na oddělení se zvláštním režimem. Tehdy si babička udělala druhou specializaci a to právě na lidi s tímto postižením. Začala se více věnovat práci a komunikaci a nimi. Když o pár let později nastoupila do důchodu, opustila místo staniční sestry, kterou se mezitím stala, ale zůstala zaměstnána právě na tomto oddělení a to jako terapeut. Kde konečně mohla skloubit své zdravotnické a předchozí pedagogické dovednosti.

Roku 2012 Podstoupila babička těžkou operaci a tak dala kvůli příliš vysokému úvazku v domově výpověď. Nikdy však nebyla ženou, která by vydržela sedět doma a tak nastoupila jako sestra do ordinace soukromého cévního lékaře, kde jí nabízeli kratší a individuálnější úvazek. Mohla tedy i odpočívat a užívat si volného času s vnoučaty. Nevydržela zde však příliš dlouho.

Brzy začala zjišťovat, že jí chybí senioři a tak na žádost své kamarádky, vrchní sestry, nastoupila do nového domova pro seniory. Tou dobou už však byla velmi stará a domov se potýkal s tak masivním nedostatkem personálu, že musela brát mnohem víc směn, než bylo její tělo schopné vydržet. A tak s nástupem nemoci Covid-19 definitivně odešla.

Ať jí bylo v životě jakkoli, vždy když přišla do práce nasadila úsměv a nechala ze sebe vyzařovat klid a vlídnost, protože to potřebovali, to je podpořilo. Je neuvěřitelně nesobeckým člověkem a ani jedinkrát neváhala se rozdat ostatním přesto, že ji to stálo její zdraví, nikdy nelituje.